

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ (Ιω. 4, 5-42)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στον Αγ. Ελευθέριο Γκύζη, στις 16/5/1982)

Τα επίγεια δεν μας χορταίνουν

Είπε ο Κύριος στη Σαμαρείτιδα μιλώντας για το επίγειο νερό του φρέατος του Ιακώβ: «Ὅς δ' ἂν πῖν ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψῆσει πάλιν». Ὅποιος πίνει ἀπὸ το νερό αὐτό, πάλι θα διψᾷ. Μια πολὺ ἀπλή διαπίστωση, που την κάνουμε ὅλοι μας κάθε ἡμέρα. Αὐτό δεν ἰσχύει μόνο για το πηγᾶδι τοῦ Ιακώβ και για το νερό το φυσικό, ἀλλά και για ὅλα τα δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Ὅσο και ἀν ἐπιδιώξει ἕνας ἄνθρωπος να ἀπολαύσει τα δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ ποτέ δεν θα χορτάσει. Ὅ,τι και να φάει, ὅ,τι και να πει, ὅσο περισσότερο και ἀν φροντίσει να ικανοποιηθεῖ ἀπὸ αὐτά, «διψῆσει πάλιν». Πίνει και ποθεῖ ἀκόμη πιο καλό ποτό, τρώει ἕνα ωραίο φαγητό και ποθεῖ ἕνα ἄλλο που εἶναι ἀκόμα πιο νόστιμο, ἀποκτά μια ἀπόλαυση και ποθεῖ μια ἀκόμα πιο ἔντονη, βρίσκει ευχαριστήσεις και τέρψεις τεχνικές, σαν τα ναρκωτικά, που κάνουν τον ἄνθρωπο να ξεπερνᾷ τα φυσικά ὅρια, ἀλλά και πάλι ποθεῖ κάτι το περισσότερο. Βλέπουμε δηλαδή ὅτι ὅσο ἔντονη και ἀν εἶναι ἡ ἀπόλαυση, ὅση ἡδονή και ευφορία και ἀν προσφέρει, τελικά επαληθεύεται ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ: «ὅς δι' ἂν πῖν ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψῆσει πάλιν».

Εἶναι ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ που ἔφτιαξε ἔτσι τον ἄνθρωπο. Τέλειος ὁ Θεός ἀλλά ὄχι τέλεια τα δημιουργήματά Του. «Καλά λίαν», ἀλλά ὄχι τέλεια. Ἡθελημένα τους λείπει. Γιατί δεν προοριζόμαστε για μόνιμοι κάτοικοι της γῆς, για να ἀπολαύσουμε τα επίγεια ἀγαθά, την χαρά που προσφέρουν τα ἄλλα δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Αλλά προοριζόμαστε για την χαρά, την μακαριότητα και την ευτυχία κοντά Του. Και ὁ ἄνθρωπος, κατὰ μεν το σῶμα, στρέφεται προς την γῆ, ἐνῶ κατὰ την ψυχὴ ἀναζητεῖ τον Θεό. Και στην διπλή αὐτή ἀναζήτηση βρίσκεται σε μια ἀκατάπαυστη ἐσωτερική διαμάχη, την οποία την αισθάνονται ἔντονα και οἱ καλοὶ και οἱ θεοσεβεῖς, ἀλλά και ἐκεῖνοι που παριστάνουν τον ἄθεο. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν την ἴδια ψυχὴ και τις ἴδιες ἀναζητήσεις. Ὅλων ἡ καρδιά στρέφεται με ορμὴ προς την ἀλήθεια, προς την ἀγαθότητα, προς την ἐντιμότητα. Ὅλων ἡ καρδιά θαυμάζει τις ἀρετές, γιατί ὁ Θεός ἔβαλε στην ψυχὴ μας τον πόθο των ἀρετῶν, για να εἶναι ὁδοδείκτης που μας οδηγεῖ στην ἀναζήτησή τους και προς την αἰώνιο μακαριότητα κοντά Του.

Ἕνας ἄνθρωπος, ὅσο και ἀν ξεφύγει ἀπὸ την ὁδὸ της ἀληθείας, δεν ἀγαπάει

την κακία, δεν αγαπάει την βρωμιά. Υποδουλώνεται βέβαια σ' αυτά αλλά και τα μισεί. Γι' αυτό ακόμη και εκείνοι που βρίσκονται στην εσχάτη ηθική υποστάθμη, καμαρώνουν και στους άλλους αλλά και στον εαυτό τους, ότι έχουν πνευματικές αρετές. Και καμιά φορά από τον πόθο αυτό, φτάνουν στο φοβερό κατάντημα, που λέγεται φαρισαϊσμός και υποκρισία. Και από την φυσική φιλαυτία, βλέπουν στον εαυτό τους μεγαλύτερες αρετές, από εκείνες που υπάρχουν ακόμα και στους ενάρετους. Γιατί; Η απάντηση είναι ότι τα πάθη τυφλώνουν τον άνθρωπο και δεν θέλει να παραδεχτεί για τον εαυτό του κάτι κακό, αφού ηθελημένα βλέπει πάνω του μόνο αρετές και κλείνει τα μάτια του σε όλα τα μελανά του σημεία.

Ολόφωτη οικογένεια

Μας είπε το άγιο Ευαγγέλιο, πως ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός πήγε εις την Σαμάρεια. Και στάθηκε κοντά στο πηγάδι του Ιακώβ. Και εκεί πήγε μια γυναίκα να πάρει νερό, μια γυναίκα η οποία προσπαθούσε να χορτάσει από το επίγειο νερό. Γι' αυτό δεν έκανε ποτέ πίσω από την απόλαυση των επιγείων ηδονών, «πέντε γαρ άνδρας έσχες», της είπε ο Χριστός, «και νυν ον έχεις ουκ έστι σου ανήρ», και αυτόν που έχεις τώρα δεν είναι δικός σου. Ζητούσε την χαρά, τον κορεσμό της δίψας της εσωτερικής στην παρανομία. Αλλά, όταν ο Κύριος μίλησε για το νερό, που όποιος το πιεί δεν διψάει πια ποτέ, έδειξε ότι όντως και η ίδια έμενε εντελώς διψασμένη, ότι δεν είχε χορτάσει από τα επίγεια.

Ο Άγιος Αυγουστίνος λέγει, τα τόσο γνωστά και περίφημα λόγια του: «Κύριε μας έπλασες για τον εαυτό Σου, να είμαστε πάντοτε κοντά Σου. Και γι' αυτό η ψυχή μας είναι πάντοτε ανήσυχη και αναπαύεται μόνο όταν βρεθεί κοντά Σου»

Αφού γνώρισε τον Κύριο η Σαμαρείτις, έγινε χριστιανή. Τόσο καλή, ώστε στο άγιο βάπτισμα έλαβε το όνομα Φωτεινή. Και αγάπησε το φως του Χριστού τόσο, ώστε έκανε μια ηρωική εκστρατεία. Μέσα σε λίγο καιρό κατάφερε και έκανε χριστιανές τέσσερις αδελφές της, που είχαν τα ίδια μυαλά με την ίδια, καθώς και τα δυο της παιδιά. Και εν συνεχεία, η Αγία Φωτεινή και οι τέσσερις αδελφές της και τα παιδιά της, έγιναν απόστολοι, κήρυκες του ονόματος του Χριστού και των αγαθών που έφερε στην ανθρωπότητα. Όταν βγήκε το διάταγμα του Νέρωνος, να διώκονται οι χριστιανοί, συνελήφθη πρώτος ο γιος της Βίκτωρ ο οποίος, προκληθείς να αρνηθεί τον Χριστό, δήλωσε με κατηγορηματικότητα, ότι προτιμάει κάθε είδους βασανιστήριο. Και του είναι αδιάφορο, αν χάσει όλες τις επίγειες δόξες και τιμές που είχε αποκτήσει με την αξία του. Μετά από λίγο συνελήφθη ολόκληρη η αγία αυτή οικογένεια. Και όπως ήταν αδελφωμένοι στην αμαρτία, έμειναν αδελφωμένοι και στην λύτρωση. Όταν δεν γνώριζαν το φως και την αλήθεια, θεωρούσαν την

απόλαυση των επιγείων, σαν χαρά. Μετά την επίγνωση της αληθείας έμειναν αδελφωμένοι στη θυσία για χάρη της και μαρτύρησαν όλοι. Και Άγγελος Κυρίου έδωσε στον γιο της Αγίας Φωτεινής, που τον έλεγαν Βίκτωρα, το όνομα Φωτεινός, γιατί είχε απαλλαγεί από το σκοτάδι, να θεωρεί τα επίγεια χαρά, και όχι μόνο φωτίστηκε αλλά φώτισε με το θάρρος και τον ηρωισμό του και πολλούς άλλους ανθρώπους.

Η μεγαλύτερη σοφία

«Ός δι' αν πΐη εκ του ύδατος τούτου διψήσει πάλιν». Ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία οι απολαύσεις δεν ήταν τόσο προσιτές στους ανθρώπους. Αλλά και σήμερα που όλα είναι τόσο προσιτά, όποιος πίνει από «το ύδωρ το ζων», το οποίο δίδει ο Χριστός, τα καταφρονεί όλα τα επίγεια παρότι τα έχει τόσο κοντά του. Και βλέπουμε την σημερινή εποχή την τόσο αμαρτωλή να ανθεί, όσο ανθούσε στην εποχή των Αγίων και Πανευφήμων Αποστόλων και των Οσίων πατέρων, η καθαρότητα, η αγνότητα, η εγκράτεια, η θυσία, η ελεημοσύνη, η προσφορά. Και είναι γεμάτος ο κόσμος από τις αρετές των πιστευόντων στον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, γιατί; Γιατί κάποιοι το κατάλαβαν ότι, «ος δ' αν πΐη εκ του υδατος τούτου διψήσει πάλιν», ενώ όποιος πίνει από το νερό του Χριστού, πιστεύει στον Χριστό, δεν διψάει ποτέ. Αλλά όπως είπε ο Κύριος, το ύδωρ το οποίο δίδει εκείνος γίνεται μέσα στην καρδιά «ύδωρ αλλόμενο». Και δυναμώνει τον άνθρωπο να κάνει άλματα πνευματικά, να ανεβαίνει προς τις κορυφές της αγιότητας. Υπάρχει μεγαλύτερη πιστοποίηση για το τι είναι το νερό του Χριστού από την μελέτη των βίων των αγίων;

Ας καταλάβουμε αδελφοί, ότι όποιος πει από το επίγειο νερό θα διψάσει πάλι. Το ξέρουμε βέβαια σε ένα βαθμό, αλλά ας το καταλάβουμε καλλίτερα, ώστε να πάψει να μας προσελκύει ο κόσμος με τις χαρές του και τις προσφορές του. Και έπειτα ας αρχίσουμε, με την χάρη του Θεού, να αισθανόμαστε ότι το ύδωρ του Χριστού άλλεται, και μας κάνει να κοιτάμε την αιώνιο ζωή, κατακτώντας συνεχώς τις άγιες και πνευματικές αρετές, που είναι η μαρτυρία της ελεύσεως της βασιλείας του Θεού μέσα εις την καρδιά μας. Αμήν.-